

У име Оца и Сина и Светоа Духа

Да Господ Христос, браћо и сестре, није дошао у овај свет, овај свет би био пакао у коме би владали зли и нечисти дуси. Човек, живећи у овоме свету без Бога, постаје ђавоиман. Он се налази у власти ђавола који га онда тера по пустињи овога света, по пустињи наших лудих жеља, страсти и грехова. То нам говори данашње свето Еванђеље браћо и сестре, и пред нас износи једну страшну слику једнога ђавоиманог човека, гергесинског бесомучника који је био у власти ђавола, који није могао да живи са људима, није се облачио као људи, живео је, не по кућама, него у гробовима и био је страх и трепет за сву околину своју. У то време Господ Христос, проповедајући своје Еванђеље и путујући по тадашњој Јудеји, дошао је и у крајеве Гергесинске. А онда је тај бесомучни човек излетео на пут пред Њега, право пред ноге Његове и узвикнуо: „Што си дошао да ме мучиш Исусе сине Давидов“? Присуство Господа Христа јесте пакао за ђавола, као што је одсуство Господа Христа пакао за човека. Дакле, Његово присуство у томе крају било је мучење за ђаволе који су били у томе човеку. И он, ђаво, је пред Богом, пред Господом Христом немоћан. Он је у страху, он је у грчу, он онда још више мучи онога над којим влада. А Господ га упита: „Како ти је име“? - легеон. Легеон значи мноштво. Безброј демона, безброј ђавола било је у томе човеку. Тајна велика – мало људско тело да смести у себе безброј демона и да они њиме

управљају. Не разум човеков, не његова воља, него зли дуси који у њему бежу. И молише Га демони из тога човека „ако нас изгониш одавде дозволи нам да идемо у оно крдо свиња које је тамо на брду око језера пасло и чувари њихови били око њих“. И Господ им дозволи. Изађоше ђаволи из човека, уђоше у свиње и гле, шта би? - Крдо свиња, око две хиљаде на броју, навали с брда, поскака у језеро и удавише се. А овај човек постаде здрав. Свињари кад видеше шта је било отидоше у град у страху и јавише људима, појавио се неки човек необичан и онога ђавоиманого, бесомучнога исцелио, али се наше свиње потопиле у језеро. Ђаволи из оног човека ушли у свиње и потопиле се. И људи изађоше из града да виде то чудо што се десило. И видеше код Господа Христа, код Његових ногу - онај човек, који је био страх и трепет седи обучен и паметан код ногу Његових. А њих ухвати страх, тај народ који је дошао, и молише Господа Христа да иде из њиховога краја. Јер их беше, вели, ухватио страх и трепет. Зашто? Чеге су се они уплашили? - Па видели су шта се десило са њиховим богатством, са њиховим свињама, па су помислили, ако остане овде са нама ко зна шта нам се још може десити. Нису се обрадовали исцељењу овога болесника, овога бесомучника, него су жалили за својим свињама.

Браћо и сестре, данашње свето Еванђеље говори о том догађају. Али оно говори и о свакоме од нас, о свакоме човеку, о свакоме

и хришћанину јер и ми у овоме свету имамо, у ствари налазимо се и живимо између Бога и ђавола. У овоме свету постоји Бог, постоји човек и постоји ђаво. Човек сам не може бити – или је у друштву Бога, или је у друштву ђавола. Срце човеково има само један престо. На томе престолу може да седи или Бог, као Цар, или ђаво, као цар. Кога ћемо да пустимо у себе зависи од нас самих. Сваки грех који чинимо и који нам ђаво нуди постаје врата на души нашој кроз која улази ђаво у нас, јер нема греха иза кога не стоји неки ђаво. А човек који греши а не каје се, греши у току дана седам пута праведник, каже Свето Писмо, а ми обични сигурно много више. А за годину дана колико греха се накупи у нама? А за педесет година? А за осамдесет година? Ко ће то израчунати? - Ето легеона у нама. Сваки грех - по један ђаво. Мноштво греха - мноштво ђавола. Безброј греха - легеон у свакоме од нас који нас тера по пустињама наших лудих жеља, грехова и страсти. Што човек више греши све дубље пада и све лакше греши и све теже се каје. Зато света Црква позива своју верну децу да иако као људи грешимо по слабости својој, ипак треба и да се кајемо. Да припаднемо и ми Господу Христу јер Он једини има власт над злим духовима, над злим дусима, над демонима. Он једини има право и моћ да опрашта наше грехе. Да и ми припаднемо попут овога бесомучника и да завапимо: Господе спасавај, помагај - и Он ће нам помоћи. Истераће демоне из нас, ослободити нас наших грехова као што је

ослободио овога бесомучника гадаринског. То је браћо и сестре, поука данашњег светог Еванђеља, данашње свете недеље.

Налазимо се на недељу дана пред почетак светог Божићњег поста. Ето прилике да погледамо у себе, у своју душу, да извршимо смотру над собом, да видимо наше грехе, да постанемо свесни њих и да прибегнемо Господу Христу кроз свету тајну покајања и исповести грехова својих како би смо се ослободили нечистих сила које нас гоне по пустињи овога света, по пустињи наших грехова и наших стрсти. Да би смо се постом и молитвом, светом тајном покајања и исповести и светим причешћем које примамо у себе, припремили за сусрет и за пријем Богомладенца Христа, чије рођење славимо на крају овога поста. Да Га примимо у себе и да будемо са Њим и Он да буде са нама и у овоме животу, овде на земљи, како бисмо ми могли бити са Њим и у Царству Небескоме у другом животу када одавде пођемо. Јер сви ћемо одавде поћи једнога дана а где ћемо се наћи – да ли у царству Христовоме, у месту блаженства где праведници блаженствују или у вечним мукама - зависи браћо и сестре од нас, од нашега живота овде на земљи.

Нека би Господ молитвама свете Богородице, светих угодника Божјих из рода нашега, из рода хришћанскога, даровао нама свима разума и мудрости да схватимо и сазнамо и постанемо свесни својих грехова, да их храбро исповедимо пред

свештеником, пред духовником и тако добијемо опроштај наших грехова и ослободимо се од злих демона који нас преко греха наших нападају и витлају по овоме свету по пустињи нашој. Да бисмо се, када пођемо одавде, и ми нашли у Царству Христовоме, тамо где сви светитељи Божији почивају да и ми са њима славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност.

Амин.